

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie skargi C.J. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w R.

z dnia 25 października 2006 r., sygn. akt [...], wydanego w sprawie z wniosku G.B. i L.S.

przeciwko dłużniczce C.J.

przy udziale J.K.

o egzekucję,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 maja 2009 r.,

- 1. odrzuca skargę,**
- 2. zasądza od C.J. na rzecz J.K. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego skargą oraz oddala wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej w tym postępowaniu.**

Uzasadnienie

Dłużniczka C.J., reprezentowana przez adwokata, złożyła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w R. z dnia 25 października 2006 r. Zaskarżonym postanowieniem Sąd oddalił zażalenie dłużniczki na postanowienie Sądu Rejonowego w R. z dnia 6 czerwca 2006 r., którym Sąd ten udzielił przybicia własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w R. przy ul. K. 12 objętego KW nr [...] prowadzoną przez Sąd Rejonowy w R. na rzecz J.K. za cenę 83.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest brak możliwości zmiany lub uchylenia zaskarżonego orzeczenia.

W przedmiotowej sprawie istniała możliwość uchylenia zaskarżonego orzeczenia w ramach kontroli kasacyjnej. Od zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego w R. skarżąca wniosła kasację, której Sąd Najwyższy nie przyjął do rozpoznania postanowieniem z dnia 30 marca 2007 r.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁸ § 2 k.p.c.).

Na wniosek uczestnika postępowania, zgłoszony w odpowiedzi na skargę, Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania wywołanego wniesioną skargą na podstawie art. 98 § 1 i 3 i art. 108 § 1 w zw. z art. 13 § 2 oraz w zw. z art. 391 § 1, art. 398²⁰ i art. 424¹² k.p.c.

Skargę podlegającą odrzuceniu kwalifikować należy jako sporządzoną sprzecznie z zasadami profesjonalizmu. W judykaturze utrwalony jest pogląd, według którego czynności adwokata ustanowionego z urzędu, które są sprzeczne z zasadami profesjonalizmu, nie uzasadniają przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (postanowienie SN z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123). Wniesienie przez pełnomocnika ustanowionego przez sąd także środka prawnego oczywiście bezzasadnego nie uzasadnia przyznania

mu od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (postanowienie SN z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008 nr 3, poz. 41). Należało więc oddalić wniosek o przyznanie tych kosztów.